

Baba...

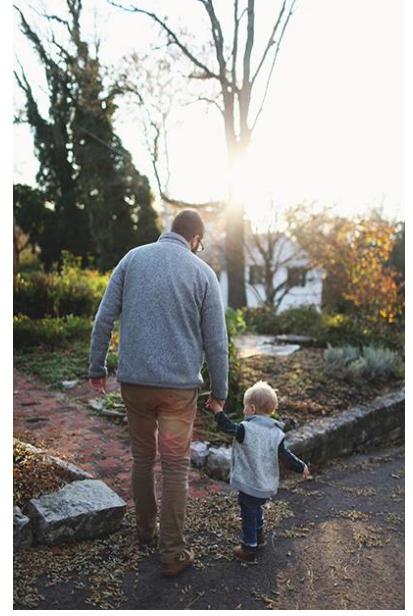

Uzm. Klinik Psikolog Meriç Gürol
Uzm. Klinik Psikolog Zeynep Hilal Çelik
Uzm. Klinik Psikolog Yaşar Emre Ertürk
Uzm. Klinik Psikolog Asiye Usluca

İÇİNDEKİLER

- ★ Babadan Aynaya Yansımalar
- ★ Yunan Mitolojisinden Babalık Esintileri
- ★ Güven, Destek ve Baba
- ★ New York Stories: Romantik İlişkilerde Babasının Oğlu Olmak

Babadan Aynaya Yansımalar

“Diğeri bunun için vardır; fark yaratmak için...” Adam Phillips

Devlet baba, Tanrı Babamız, Süper Baba... İnsan hayatında birçok baba inşa etmiştir. Bu babalara genel olarak baktığımızda güç timsali, adaleti sağlayan, koruyan, ulaşılmaz hatta kimi zaman görülüp duyulmamasına karşın varlığına işaretler görerek tüm varlığımızı adadığımız kişidir. Toplumlar, zamanlar, uygarlıklar içinde rolleri değişiyor gibi görünmesine karşın en yücelerde duran kişidir. Ona ulaşmak bir yandan çok değerli diğer yandan ateşe yaklaşmak gibi tehlikelidir. Ulaşan onun kudretiyle yanar, ulaşamayan bunun öfkesiyle.

Peki neden bu nesnelere hep erkektir ve neden hepsi heybetli, görkemli, ulaşılmazdır?

Psikanalizin 1930' lu yıllara kadar olan dönemlerine bakıldığında baba üzerine kurulduğunu görebiliriz. Freud' un babası, Kral Lear, Kral Oidipus, histerik hastaların cezalandırıcı, soğuk babaları... İnsanın ne olması gerektiğini değil de ne olduğunu açığa çıkarmayı amaç edinen Psikanaliz temelini bu babalara dayandırır. Babadan önce bebeğin dünyasında var olan hatta bebeğin aslen ilk dünyası olan anne adeta psikanalizi açıklamak için getirilmiş olup sonraları günah çıkarıcı gibi ki bu da babasal bir figüre yapılır (pre-odipal dönemin Klein yaklaşımının temellendiği yer olması nedeniyle) anneden bahis açılmıştır.

Peki neden baba? Aklınıza gelen ilk ifadeleri şöyle sıralasam kimlerin itirazı olur? Otorite, güç, sınır, hakimiyet, korunma, yasak, güven... çelişik ve benzer birçok ifade olan bu kelimeler babanın kod adlarıdır. Kimdir bu baba ve neden böyle şeyler yapmaktadır sorusunun cevabını babasıyla başı dertte olanların ilklerinden Kral Oidipus' un hikayesini anlatarak cevaplamaya çalışabiliriz.

Evlatlık olarak büyüyen Oedipus, Theiba Kralı Laios ve eş İokaste'nin oğlu olarak dünyaya gelir. Kahin ile görüşen kral ve eşi, oğullarının bir gün babasını öldürerek krallığın başına geçeceği ve annesiyle evleneceği kehanetiyle karşı karşıya kalır. Kralından çocuğu öldürmek üzerine talimat alan hizmetkarın vicdanı onu öldürmeye el vermez, çocuğu kendi kendine ölmesi için ormanda bileğinden ağaca asılı şekilde terk eder. Ancak hizmetkarı bu durumu krala açıklamaz ve krala öldürdüğünü söyler. Bir çobanın tesadüfen Oedipus'u bulması ve Korint Kralı Polybus'a götürmesi olayların akışını değiştirir.

Kralın evlatlık olarak aldığı Oedipus, bir davette tesadüfen evlatlık olduğunu öğrenir. Her ne kadar üvey annesi ve babası evlatlık olmadığına ikna etmeye çalışsa da bu durum Oedipus'un içine şüphe düşürmüştür artık. Öz ailesinin gittiği kahinle görüşen Oedipus da bir gün babasını öldürüp annesiyle evleneceğine dair kehaneti öğrenir. Bu kehanetin gerçekleşmesini istemeyen Oedipus çareyi bulunduğu yerden uzaklaşmakta bulur. Zaman hancı, Oedipus yolcu derken bir arabacının ayağını ezmesi sonucu sinir harbi yaşayan Oedipus hem arabacıyı hem de içindeki yolcuyu öldürür. Ancak bu olay sonucunda kehanetin ilk adımı gerçekleşmiş olur. Çünkü arabadaki yolcu öz babası Kral Laios'tur.

Doğduğu ülkeye dönen Oedipus'u halkın derin yası karşılamıştır. Kralın çocuğu olmadığı için halk bir kral arayışı içine girmiştir. Ancak kral olmak için bir kural bulunmaktadır: yarısı kadın yarısı aslan olan Sphinks adlı canavarı öldüren kişi kral olacak ve kraliçeyle evlenecektir. Şehrin arka tarafında bulunan Sphinks'in bir bilmecesi bulunmaktadır. Bunu bilen kişi ancak şehir kapısından geçebilmekte, yoksa canından olmaktadır. O ana kadar bilmeceyi bilen herhangi bir kişi çıkmamıştır. Oedipus yeni bir hayata başlamak için Sphinks'e gitmeye karar verir ve Sphinks bilmeceyi sorar;

Sabahları dört ayağı.

Öğlen iki ayağı.

Akşam üç ayağı ile yürüyen hayvanın adı nedir??

İnsanın gelişimsel evresini göz önünde bulunduran Oedipus sabahı yaşamın başlangıcıyla eşleştirir ve bir bebeğin emeklemesinin dört ayağa denk geldiğini ifade eder. Öğlen vaktini yetişkinlikle eşleştirir ve yetişkinlikte iki ayak üzerinde olduğumuzu söyler. Akşamı ise yaşlılıkla eşleştirir ve yaşlılıkta bastonla yürümenin üç ayaklı olmak olduğunu belirtir. Yani cevabı "insan"dır. Sphinks doğru cevabı veren kişi karşısında uçmaya hazırlanırken, Oedipus Sphinks'i öldürür ve yeni kral ilan edilir.

Adil bir şekilde ülkesini yöneten Oedipus'un annesinden 4 tane çocuğu dünyaya gelir. Ancak kehanet peşini bırakmaz, ülke veba salgını ve kıtlıkla savaşmaya başlar. Oedipus kahine tekrar gider. Kahin kral katili öldüğünde veya gittiğinde bu durumun son bulacağını ifade eder. Bunun üzerine hem cinayeti gören bir tanık hem de hizmetkarın açıklamalarıyla herkes gerçeği öğrenir. Kraliçe bu gerçeğe dayanamaz intihar eder, Oedipus ise annesinin elbisesinden aldığı iğneyle gözlerini kör eder yollara düşer. Kehanetteki gibi Oedipus gittikten sonra ülke tekrar refaha kavuşur.

Oidipus' un babasının yerini alarak onun ülkesine ve eşine sahip olmasının yarattığı trajik bir öykü olarak okuduğunuz Kral Oidipus' un öyküsü psikanalitik yaklaşımda erkek olmanın bedelidir. Yani bedensel cinsiyetten bağımsız olarak erkeklik kavramı aslen yasak olan üzerine kurulur. Babanın yerini almak istemek, bunu yapmanın yasak olması ancak kimliklenmenin de bunu işaret etmesi erkek çocuğu arzu ve yasa arasında her ikisini de karşılamak adına sürekli bir postür\taşlama yapmak halinde bırakır.

Kız çocukta ise bu fallik simgenin yokluğundan kaynaklı bir taşlama\postür olarak değil de kılık değiştirme şeklinde yansır. (Bunu kel birisinin başına peruk takarak aslında kelliğinin altını çizmesi, peruk düştüğünde bu saçlılık taşlamasının aslında hiç olmayışıyla diğerinin gözünde yok olmasına benzetebiliriz; Bknz; Kral Çıplak masalı her otoritenin korkulu rüyasıdır ve bu olmasın diye ne çok kanun koyar).

Her erkek çocuk hatta her kız çocuk baba ile bunu yaşar aslında. Anne ile pre-odipalden bu yana kurulan önce birlik, sonra ikilik (iyi ve kötü meme) üzerine kurulan ilişkide baba dış dünyayı temsil eden diğeri olarak bebeğin hayatına girer. Dış dünyada diğerinin varlığının ne ve nasıl olduğuna dair bu sarsıcı deneyim bir çatışma yaratır. Tüm güçlü olarak görülen\atfedilen bu diğeri Oidipus' un yaptığı gibi onu öldürerek bir gerçeklik inşa etmeye mecbur eder bebeği. Bebeğin bu gerçekliği inşa edebilmesi ise erkek çocuk için yasak, kız çocuk için zaten imkansızdır (**Lacan; kadın eksiktir.**). Yasak ve imkansız olanın gerçek kılınması çabası bir ömür erkek ve kadının baba ile olan çatışmasını gerçekliğin öncesindeki evre olan ayna döneminin **"bu benim"** ifadesinin gelişimini sağlayan imgesel ve simgeselde dönüp durmasına neden olur.

"Gerçek"ten babasını öldüren Oidipus' un trajik sonunun yanı sıra babası amcası tarafından öldürülen Hamlet' in sonu da trajik olmuştur. Hatta Hamlet babasının hayaletiyle kurduğu ilişkide kendisini var etmeye başlamış ancak bu var etme süreci onun ölümüne yol açmıştır. Yani erkek çocuk kendisini gerçek kılmak için babaya muhtaçtır denilebilir. Bir yandan tehditkar bir dış dünyalı diğeri yandan gerçekliğin tek yolu olan baba ile olan çatışma onu öldürmek ya da onun ölümüyle sonuçlanmaz. Bu nedenle Lacan' ın taşlama, foya dediği parçalanmış benliklere daha fazla yüklenilir. Babanın yerini almaya çalışan imgesel özdeşimlere yaslanılır. Bu imgelerin dış dünyada diğerince "

" gibi ifadelerle simgeselleşmesi ile babadan kalanları yaşatmak, soyadını sürdürmek, işini devam ettirmek, baba olmak, reklam ve televizyonlardaki baba ya da erkek figürleriyle özdeşleşmek gibi simgesel özdeşimi inşa etmeye çalışmak ise kişiyi imkansızlığa Lacan' ın deyimiyle simgeselin boşluğunu fark ettiği yer olan gerçeğe götürür. Gerçek imkansızdır; bunu ilk gördüğümüz büyük ötekenden\babadan aldığımız en büyük miras olarak sürdürürüz. Bunu iyi yanı yok mudur diye zihnimde çınlayan ve aslında bana ait olmasına karşın bu yazıyı okuyan sizlere atfettiğim sorunun\sorumun cevabı ise insanlığın bitmek tükenmek bilmez yaşamda kalma, ilerleme, aşma, aşık olma çabasının tümüdür. Baba; olduran da öldüren de.

Yunan Mitolojisinden Babalık Esintileri...

Yunan mitolojisinin derinliklerine dalıp baba figürlerine baktığımızda, hükümdar, zorba, lider, kahraman, çapkın, bencil bir profil karşımıza çıkıyor. Bir çoğunuz Zeus'u mutlaka duymuştur; bir de gök tanrısı Zeus ve babası Kronos'un hikayesindeki baba oğul ilişkisine bakalım. Zeus'un babası Kronos da tıpkı babası Uranus gibi aşırı güç düşkünü, atılgan ve liderlik için doğmuş bir tanrıydı. Kardeşlerini babası Uranüs'un elinden annesinin yardımı ile kurtarıp Olmypos'un kralı olmuştu. Güce düşkünlüğü sahip olduğu iktidar sarhoşluğunun sonrasında da onları tekrar bir tehdit olarak görüp Tartarus hapisanesine kapattı. Hükümdarlığının düşeceğine dair bir kahin ön gürüsü ve babasının kaderinin kendi başına da geleceğine dair oluşturduğu paranoyaları yüzünden doğan 5 çocuğunu da yuttu. Eşi Rhea bu duruma sessiz kalamadı ve 6. Çocuğu Zeus'u Girit'te gizlice doğurdu. Kronos'a taşlardan yapılmış bir kundak vererek onun taşları yutmasını sağladı. Zeus büyüdü gelişt, kehanet gerçekleşti ve babası Kronos'u mağlup etti kardeşlerini kurtardı ve Olympos'un baş tanrısı oldu.

Kronos da kaderinde yazılan gibi Tartarus hapisanesinin derinlerini boyladı. Hikayelere baktığımızda aslında anlatılan baba ve oğul arasında geçen güç arzusu. Genelde bencil ve narsist bir baba profili karşımıza çıkıyor. Narsist baba nasıl olur? Bunu sizlere yukarıdaki hikayeden kesitlerle açıklamaya çalışayım. Zeus'un çocuklarını kendi ihtiyaçlarına hizmet etmelerini istemesi, onlara Tanrısal özellikler bahşederek kendi menfaatleri için kullanıyor olması. Zeus'un babası Kronos ve onun babası Uranüs'ün rekabetçi değersizleştirme ile çocuklarının kendinden daha üstün olabilmesine müsaade etmemesi ve onları bir tehdit olarak görmesi. Sahip olduğu güçleri her fırsatta çocuklarına göstermesi. Onları ihmal ederek kendi kendilerine büyümelerini bırakmış olması. Buradaki annelerin tutumlarına bakarsak genelde boyun eğen eşleri görüyoruz ama içten içe korumacı bir tutumla gizli gizli oğullarını babalarına karşı dolduran bir tarafları da var. Aslında erkekler daha primer narsist bir tutumda iken kadınlar daha sekonder narsist bir tutum sergilemekteler. Babaya atfedilen güç aşkı, oğulların da bu gücü babalarını devirmek için kullanması ebeveyn çatışmalarının boyutunu bize anlatmakta.

Zeus'u diğer tanrılardan farklı kılan bir yanı ise "**Tanrılar ve İnsanların Babası**" olarak bilinmesi. Aslında bu lakabı almasındaki sebep bir görkem değil, sürekli tanrı ve insan ayırmaksızın her kadının peşinde koşmasındandır. Narsist kimliği onu şekil değiştirerek, kaba kuvvet uygulayarak, onlara zorla sahip olmaya çalışan bir Tanrıya dönüşmüştür. Pek çok çocuğu olan Zeus'un çocuklarının hiçbiri tanımamış ve onları terk ettiği gerekçesiyle birçok çocuğu ondan nefret etmiştir. Eşi ve kız kardeşi Hera'nın her fırsatta kendini aldatan Zeus'a hep bir öfke duymuş olsa da ona olan aşkıdan da vazgeçememiştir. Bu sebeple Zeus'un kendinden olmayan bütün çocuklarına zarar vermeye çalışmıştır. Zeus'un narsistik yapısı ve Hera'nın borderline örüntüleri burada birbirini ne kadar beslediğini de görmekteyiz. Hera'nın kıskançlığı sürekli zıt kutup duygularla gidip gelişi, zarar verme arzusunun karşın Zeus'un mükemmelliğine duyduğu büyük aşk ve tekrar tekrar ona dönerek hayranlığını göstermesi, Zeus'un gücünü sürekli övmesi onu yüceltmesi buna karşın Zeus'un ona verdiği aşk ve gücün yanı sıra ihanet ve acı. İşte bu ilişki savaşları içerisinde yitip giden bir annelik ve babalık kimliği. Zeus'un bencil ve kötü babalığı çocuklarının kimi zaman yetersizlikler içinde büyümesine kimi zaman da aşırı telafi etmek amacıyla şiddet yanlısı bir çocuğa dönüşmesine sebep olmuştur. Aslında babayı temsil eden güç kavramı ve bu gücün nasıl yönetileceği kavramı büyük önem taşıyor. Tıpkı mitolojide olduğu gibi gücü şiddetle özdeşleştiren bir babanın çocuğu da buna güdüleniyor. Sahip olunan gücün ve erdemin kontrolünün önemi ve bunun çocuklar tarafından nasıl aynalandığının da bir örneği de diyebiliriz. Güçle zorbalık peşinde koşan, her şeye sahip olabileceğini düşünen narsist babanın hayatın içinde savrulan hikayesidir Yunan mitolojisi.

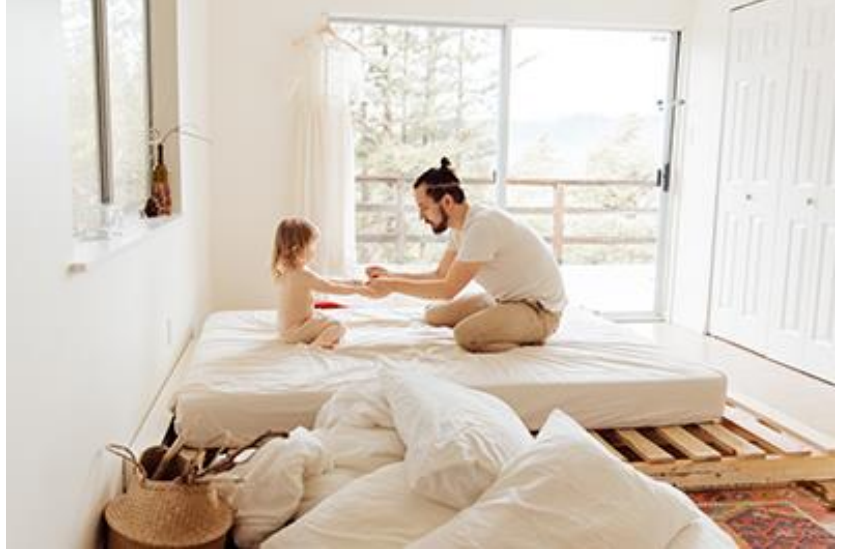
Güven, Destek ve Baba

Bana bir masal anlat baba
İçinde bütün oyunlarım
Kurtla kuzu olsun, şekerle bal.

Baba bir masal anlat bana
İçinde denizler balıklar
Yağmurla kar olsun, güneşle ay.

Anlatırken tut elimi
Uykuya dalıp gitsem bile
Bırakıp gitme sakın beni.

Bana bir masal anlat baba
İçinde tüm sevdiklerim
İçinde İstanbul olsun.

Çoğumuzun okurken bile mırıldanmaya başladığı bu dizeleri kimimiz çocukluğumuzdan kimimiz gençliğimizden hatırlarız. Hem sözleri hem ezgisiyle muhtemelen duyduğumuzda "duygusal" kategorisinde değerlendireceğimiz bir şarkıdır.

Gelelim bu dizelerin anlamlarına... Erken çocukluk döneminde geleneksel aile yapısında temel bakım veren kişi anne olsa da anne ve babanın çocuğun iç dünyasındaki yeri ayrı ayrı çok önemli ve gereklidir. İdeal senaryoda baba figürü çocukların hayatında erilliği, sahip çıkışı, koruyuculuğu, güven veriş ve dengeli bir otorite oluşu ile var olur. Psikanalitik bakış açısına göre baba, kız çocukları için hayranlık duydukları ve cezbetmek istedikleri eril nesnedir.

Hayatlarının (yaklaşık olarak) ilk 3 yılında anne ile yani dişil nesne ile yakın olan kız çocukları için 3-6 yaş arası eril nesne yani baba çekim oluşturur. Bu sebeple baba, yaş ve ilişkinin niteliği bakımından kız çocuklarının korunma, şefkat, sevgi ihtiyaçlarını karşıladıkları; etkilemek istedikleri, test ettikleri bir ilişki olur. Bu durum erkek çocukları için de benzer bir örüntüde değerlendirilebilir. Erkek çocuklarının ilk sevgi nesnesi olan anneye olan düşkünlükleri baba ile aralarında bilinçdışı bir çatışmaya zemin hazırlar. Babayı yok etme-uzak tutma arzusu olan erkek çocukları fallik dönemle yani cinselliklerini keşfettikleri dönemle birlikte yerini hadım edilme korkusuna bırakır. Ağır basan hadım edilme korkusu baba ile aralarındaki çatışmanın yavaş yavaş baba ile özdeşleşmeye evrilmesine yol açar. Babayı örnek alır, onun gibi olma mücadelesi verirler. Bu noktada, babanın ve baba ile sağlıklı ilişkinin hem kız hem erkek çocukları için benlik gelişiminin elzem bir parçası olduğu yadsınamaz bir gerçektir.

Yeni Türkü'nün yazıp seslendirdiği "Bana bir masal anlat baba" şarkısında babadan bir talep vardır. Eril figür olan baba çocuğunun ihtiyaçlarını karşılayan, güven veren ve sahip çıkan bir nesnedir. Çocuğun babasından masal anlatmasını, o masalın içinde de kendisine yarattığı bir dünya olmasını istemesi babanın ihtiyaçlarını karşılayacağına olan güveni temsil eder.

"Anlatırken tut elimi, Uykuya dalıp gitsem bile, Bırakıp gitme sakın beni." dizeleri babanın sevgi ve şefkatini hissetme ihtiyacını ifade ederken aynı zamanda uyuduğunda bile onu yanında istediğini anlatır. Ancak bunu "Bırakıp gitme sakın beni" şeklindeki ifadesi aslında babayı kaybetme/terkedilme korkusu yaşadığını göstermektedir.

Çocuğun babasından masal anlatmasını, bu masalın içeriğinde sevginin, oyunların, doğanın varlığını istemesi bir noktada çocuğun eril figür olan babadan ona kendini huzurlu ve güvende hissedeceği bir dünya yaratmasını talep etmesi şeklinde değerlendirilebilir. Aynı zamanda babanın onu bırakıp gitmesinden korkan, elini bırakmasını istemeyen bu çocuğun yaşadığı hayatta kendini güvende hissetmediği ve korktuğu anlaşılabilir. Bu anlamda, yaşadığı hayattan kaçış dünyasını babasını yaratmasını istemektedir.

İdeal senaryoda temsil ettiği sağlıklı erillikle baba, çocuğun iç dünyasında güven veren, koruyan, sorunları çözen kişidir. Var olmaya başladığı andan itibaren anne ile simbiyotik bir bağı olan çocuğun sağlıklı ve dengeli bir şekilde ayrışıp kendi benliğini geliştirebilmesi gerekir. Bu noktada anne ilişkisi sağlıklı dişillikle yani şefkat, sıcaklık, sevgi, güven ile çocuğu kapsayıp bakım veren yapıdadır. Gelişim sürecinde hem anne ile olan ilişkisinin tutarlı ve güvenli olması hem de bireyselleşme sürecini sağlıklı erillikle destekleyecek baba ilişkisi çocuğun hayatında büyük önem arz eder. Sağlıklı erillikle büyümek çocukların benlik duygusunu geliştirmelerine ve sevinebilir, yeterli, değerli hissetmelerine olanak sağlar. Çocuklar sağlıklı baba ilişki ile büyüdüklerinde işlevsel baş etme mekanizmaları geliştirebilir, duygu düzenleme süreçlerini daha dengeli bir şekilde yürütebilir. Burada babanın hem çocuğun bireysel gelişimine alan tanınması hem de ihtiyaç duyduğu her an yanında olacağını güvenini vermesi çocuğun özgür ve özgün bir kişilik yapılanmasına olanak tanır.

Kişilik-karakter gelişiminde baba rolünün ne denli kıymetli olduğunun anlaşılmasını ümit ediyor ve "vatana millete hayırlı evlat yetiştirme" kalıbının önceliğini "kabul edildiğini, güvende olduğunu, yeterli ve değerli olduğunu hisseden çocuklar yetiştirme"ye kaptırmasını diliyorum. Sağlıklı çocuklar, sağlıklı ilişkiler, sağlıklı toplum.

New York Stories: Romantik İlişkilerde Babasının Oğlu Olmak

Neden bir ilişki isteriz?

Belki de bu sorunun onlarca cevabı vardır. Sevmek, sevmek, hayatı paylaşmak, güvenmek, yalnız kalmamak... Sosyal bir varlık olarak birine ait hissetmek, onunla bahsedebileceğimiz onlarca sebebi var etmek doğamızdan gelen bir durumdur. Peki gerçekten bir romantik ilişkide ne kadar ihtiyaçlarımızı karşılayabiliyoruz? İçinde dinlenmemiz, ruhumuzu okşamamız gereken bir ilişkide bazen ihtiyaçlarımızı karşılamayı bırakın (!) ihtiyaçlarımızdan çok daha fazla yoksun bırakılıyor. Kavgalar, hakaretler, terkedilmeler, manipülasyonlar hatta bazen istismar boyutuna varan fiziksel ve psikolojik şiddet...

Çevrenizdeki ilişkilere bir göz gezdirin. Gerçekten mutlular, birbirlerini seviyorlar ve saygı gösteriyorlar diyebileceğiniz kaç tane ilişki sayabilirsiniz? Belki de bir elin 5 parmağını geçmeyecektir bu sayı. En önemlisi de gördüğünüz ilişkilerin toksik taraflarına rağmen devam ediyor olması. Hele ki bir terapist iseniz şunu o kadar iyi anlıyorsunuz ki dışarıda, sosyal medyada gördüğünüz o mutlu çiftlerin kendi içlerinde o kadar zarar verici yönleri var ki... Çocukluk yaralarının tekrar tekrar kanatıldığını görüyorsunuz. Sonra bir bakıyorsunuz o kocaman yaranın üstüne bir yara bandı koyuluyor ve ilişkiye devam ediliyor. Peki neden? Ne oluyor da kendimize bu kadar zarar veren ilişkilere takılıp kalıyoruz. Maalesef bunun cevabı şu anda değil geçmişte... En geçmişte, hatta ilk doğduğunuzda ebeveynlerinizle kurduğunuz bağda.

Filmler bazen hayatlarımızın yansımasıdır. Söyledikleri bir cümle, bakışları, ağlamaları, tepkileri hepimizden birer parça barındırır. Bu filmlerden bir tanesi de 3 farklı hayatı anlatan New York Stories filminin Martin Scorsese tarafından çarpıcı bir şekilde anlatılan kısmı "Life Lessons". Bu kısım New York'ta ünlü bir ressamın kendinden yaşça küçük asistanıyla kurduğu, içinde manipülasyonların, terkedilme korkusunun barındığı toksik bir ilişkiyi anlatıyor.

Lionel Dobbie (Nick Nolte) ünlü bir ressamdır. Ancak yeni yapıt üretmek için yeterli ilhama sahip değildir. Kendinden yaşça küçük asistanına saplantılı bir şekilde bağlanmıştır. Ancak Paulette (Rosanna Arquette) ona karşı hiçbir şekilde arzu beslememektedir. 22 yaşında, ressam olma hayallerinin peşinde giden ancak bir ressamın manipülasyonları sonucunda ne bu ilişkiden çıkabilmekte ne de orada kalabilmektedir. Lionel 4 kere boşanmış ve ciddi terkedilme sorunu olan bir adamdır. Paulette başkalarıyla birlikte olmasına, açık açık onu sevmediğini söylemesine rağmen kendisiyle kalması için onu baskılamaya çalışmaktadır. Onu sevdiğini söylemesine rağmen yalanlara, psikolojik şiddete ve duygusal manipülasyonlara yönelerek onu yanında tutmaya çalışmaktadır.

Lionel'e benzer kişilerle mutlaka ya tanışmışsınız ya da çevrenizde görmüşsünüzdür. Bize çok korkunç gelen bu insanlar (ki yetişkinlerde gerçekten korkutucudurlar) aslında odipal çatışmada takılıp kalmış, korkmuş ve çaresiz bir çocuk barındırırlar içlerinde. Karşı cins ebeveynlerine yönelmeleri sonucunda aynı cins ebeveynlerinden gördükleri yasaklamalar, cezalandırıcı tutumlar karşısında yetersizlik duyguları ve cezalandırılacağı korkusuyla ya da aynı cins ebeveynlerinin kendi duygularını hiçe saymaları, duygusal anlamda yoksun bırakılmaları sonucunda bu çatışmayı atlatabamışlardır. Artık sevgiyi ve arzu nesnesini elde etmenin yolu o kişiyi zorla yanında tutmaktır. Yalan söyleyerek, karşı tarafı manipüle ederek, şiddete başvurarak bütün o çaresizlik, değersizlik, yetersizlik duygularıyla baş etmekte hem de mağdur konumundan çıkıp mağdur eden tarafa kaymaktadır. Bu nedenle Lionel bu kadar sevdiğini söylediği kadının hayatında en acı veren kişi konumuna ulaşmakta, odipal dönemindeki çatışmalarını tekrar tekrar her ilişkisinde yaşamaktadır.

Paulette ise filmi izleyenlerin bileceği gibi annesiyle gerçekleştirdiği telefon görüşmesinde ebeveynleri tarafından güvende hissettirilememiş bir kadındır. Bu güvensizlik bir çocuğun 3-6 yaş arasında hayatı yalnızca siyah ve beyaz olarak gördüğü evreye dayanır. Odipal çatışma döneminde ise bu siyah beyazlık, öfke ve sevgi gibi iki zıt duygunun bir arada olmasına neden olmaktadır. Aynı cins ebeveyni tarafından olumsuz tutumlarla karşılaşan, karşı cins ebeveyni tarafından duygusal ihtiyaçları karşılanmayan çocuk hem öfkeyi hem de sevgiyi aynı anda tatmaktadır. Bu iki duyguyu bütünleştiremediği takdirde yetişkinliğinde de bu iki zıt duygu romantik ilişkileri başta olmak üzere hayatının birçok alanında ortaya çıkmaktadır. Paulette açısından Lionel ile yaşadığı duygular bu düzlemedir. Hem ona karşı büyük bir nefret duymakta hem de onun ilgisini almaya çalışmaktadır. Bu iki zıt duygunun ardında savrulurken, Lionel'in manipülasyonları sonucunda başkalarıyla birlikte olmaya, ilişkiden çıkamadıkça saldırganlaşmaya başlamaktadır.

En sonunda bu ilişkiden ayrışırken her şeyini arkasında bırakmak zorunda kalmıştır, Lionel ise terkedilmenin acısına katlanamadığı için yeni kurbanını çoktan yakalamıştır. Film Lionel'in yeni kurbanıyla tanışmasıyla bitmektedir, çünkü Lionel duygusal anlamda iyileşemedikçe her kurbanıyla bu döngüyü tekrar edecektir.

Görsel Kaynakları;

[Anna Shvets](#) adlı kişinin [Pexels](#)'daki fotoğrafı

[Tatiana Syrikova](#) adlı kişinin [Pexels](#)'daki fotoğrafı

[Josh Willink](#) adlı kişinin [Pexels](#)'daki fotoğrafı

[Leah Kelley](#) adlı kişinin [Pexels](#)'daki fotoğrafı

[Josh Willink](#) adlı kişinin [Pexels](#)'daki fotoğrafı

[Tatiana Syrikova](#) adlı kişinin [Pexels](#)'daki fotoğrafı